

Underbilag.

Ekstraktafskrift af arbejdsministeriets skrivelse af 29. april 1970 til folketingets udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om ferie med løn, lov om lærlingeforhold og medhjælperlov m. fl. forslag.

Anser arbejdsministeren det for praktisk muligt at gennemføre en ordning med ret til ferie, uanset at der eventuelt ikke er optjent feriegodtgørelse, jfr. pkt. 2 i forslag til folketingsbeslutning om en reform af ferielovgivningen (XI) (af Krog Hansen m. fl.)?

Hvorledes bedømmer ministeren nævnte forslags øvrige indhold?

Besvarelse:

1. Lovforslaget bygger — bortset fra de specielle bestemmelser om lærlinge — på ferielovens hidtidige principper, hvorefter ret til ferie samt feriegodtgørelse baseres på beskæftigelsen i det forudgående optjeningsår. Foreligger der derfor ikke en sådan forudgående beskæftigelse, har lønmodtageren hverken ret til at holde ferie eller ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse.

2. Efter den norske ferielov har en lønmodtager, der er omfattet af loven, hvert ferieår ret til ferie i 24 arbejdsdage. Den, der er ansat i virksomheden senere end 30. september i ferieåret, har ikke ret til ferie.

De norske myndigheder har over for arbejdsministeriet oplyst, at den pengeløse ferietid sikkert bliver brugt i nogen udstrækning, men man har ikke oplysninger til at vurdere i hvilket omfang. Det bemærkes herved, at den norske ferielovs forudsætning om, at ferien også skal benyttes som ferie, kun gælder i den udstrækning, lønmodtageren får feriegodtgørelse.

3. Det kan vel ikke ganske afvises, at en række personer, der ikke har optjent ret til fuld ferie, kan have behov for at få suppleret antallet af feriedage op til en sådan ferie.

Ligesom lærlinge kan andre unge, der

umiddelbart efter afslutning af en uddannelse, det være sig skoleuddannelse, højere uddannelse, højskoleophold eller praktikant-tjeneste, eller som efter aftjening af værnepligt opnår beskæftigelse på arbejdsmarkedet, have behov for at holde fuld ferie i det første ferieår, de har sådan beskæftigelse. Det vil dog formentlig ofte være sådan, at disse personer har lyst til hurtigt at få lønnet beskæftigelse og måske ikke har rekreativt behov for ferie.

Et mere udtalt behov foreligger formentlig for personer, der har haft fravær på grund af sygdom, der ikke giver ret til ferie med feriegodtgørelse, eller arbejdsløshed, men det er et spørgsmål, om de pågældende skønner at have råd til at holde ferie, når de ikke har en til feriens længde svarende feriegodtgørelse til rådighed.

4. I tilfælde, hvor en lønmodtager måtte have behov for at holde fuld ferie i et ferieår uden at have ret dertil, vil der i forbindelse med ansættelsen mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren kunne træffes aftale om, at lønmodtageren kan holde ferie (uden løn), specielt hvor arbejdsgivere ønsker hurtig tiltræden fremfor at vente til efter afholdt ferie. Sådanne aftaler må antages at være ret hyppige og har næppe givet anledning til store problemer.

Også efter tiltrædelse kan sådanne aftaler indgås, specielt når såvel arbejdsgiveren som lønmodtageren er tilfredse med ansættelsesforholdet.

5. Spørgsmålet har yderst sjældent været forelagt for administrationen, og det blev ikke rejst under arbejdet i udvalget om arbejdstid og ferie.

6. Behov for en bestemmelse på linje med